

XXIX.

Forslag til Lov

om

smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Fremst i Folketinget den 8de Oktober 1891 af Indenrigsminister Jørgensen.)

§ 1.

Husdyr, der ere angrebne af nogen smitsom Sygdom, maa ikke tages under Behandling af andre end eksaminerede Dyrlæger. Disse skulle, forsaavidt de agte at benytte sig af deres Ret til at praktisere, af Amtmanden i det Amt, hvori de ere bosatte (i Kjøbenhavn af Politidirektøren), forsynes med en af denne bekræftet Protokol, som anskaffes i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæder for Kommunekassens og paa Landet for Amtspartitionsfondens Regning.

I denne Protokol har Dyrlægen at indføre en kort Beretning om de Tilfælde af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, som maatte blive Genstand for hans Undersøgelse eller Behandling, samt om, hvad han foretager eller anordner for at hindre Smitens Udbredelse.

Med Hensyn til disse Sygdomme skulle Dyrlægerne holde sig de Instrukser efterrettelige, der maatte blive givne dem af Indenrigsministeren, og efterkomme saavel de særlige Anvisninger, som de af ham udsendte Veterinærer maatte meddele dem, som ogsaa de dem af vedkommende Amtmand eller Politimester givne Raalæg.

§ 2.

De Sygdomme hos Husdyr, som skulle være undergivne det offentliges særlige Forsorg (ondartede smitsomme Sygdomme), ere: Miltbrand hos alle Husdyr, Mund- og Klovesyge hos samtlige klobbærende Husdyr, Faarekopper, ondartet Klovesyge og Skab hos Faaret, Snive og Springorm hos Hesten, ondartet Lungesyge hos Oksen og Kvægepest, samt Svinedifteritis (akut Svinedifteritis eller Svinepest og kronisk Svinedifteritis eller kassens Tarmbetændelse) og Rødsyge (miltbrandartet Røsen) hos Svinet.

Skulde nogen anden smitsom Sygdom blandt Husdyrene vinde større Udbredelse og antage en mere ondartet Karakter, er Indenrigsministeren bemyndiget til at bestemme, at den fremtidig skal henregnes til de ondartede smitsomme Sygdomme, hvorom offentlig Rundgørelse bliver at udfærdige.